

Sakliste og saksfremstillinger for møtet i rovviltnemnda for region 8 – 25. mars 2021

Sted: Digitalt møte på Teams

Tid: Torsdag 25. mars kl. 9.–14.30

Sakliste

18/21	Godkjenning av innkalling og sakliste	s. 1
19/21	Orienteringer	s. 1
20/21	Saker til informasjon	s. 1
21/21	Kvote for betinget skadefelling av jerv 1.6.2021–15.2.2022	s. 2
22/21	Kvote for betinget skadefelling av ulv 1.6.2021–15.2.2022	s. 6
23/21	Anmodning om kvote for betinget skadefelling av gaupe 1.6.2021–15.2.2022	s. 10
24/21	Anmodning om kvote for betinget skadefelling av bjørn 1.6.2021–15.10.2021	s. 13
25/21	Forvaltningsplan for rovvilt i region 8 – forslag til prosjektplan	s. 15
26/21	Kadaverundersøkelse av rein i Finnmark – bør SNO endre praksis?	s. 16
27/21	Forum – beitedyr og rovvilt	s. 18

18/21 Godkjenning av innkalling og sakliste

19/21 Orienteringer

Nemnda orienterer om aktiviteter siden forrige møte

– Innstilling til vedtak –

Rovviltnemnda for region 8 godkjenner innkalling og sakliste til møtet den 25.3.2021.

Orientering fra Statsforvalteren i Troms og Finnmark

Orienteringer fra andre instanser/interessenter som deltar på møtet

20/21 Saker til informasjon

Avslag på søknad om skadefelling av gaupe i reinbeitedistrikt 14 A, Spiertagaisa

Drept av rovvilt? Håndbok for dokumentasjon av rovviltskade på husdyr og tamrein

Høringsuttalelse til Miljøverndepartementets brev av 3. januar 2012 om endringer i rovviltforskriften

KLD svarer om Statens naturoppsyn i Finnmark

Rovviltnemnda i region 8 melder behov for styrket SNO i Finnmark

Skadedokumentasjon på rein i Finnmark, Magne Asheim, SNO

Skadefellingstillatelse på gaupe i Østre Sør-Varanger

21/21 Kvote for betinget skadefelling av jerv 1.6.2021–15.2.2022

– Innstilling til vedtak –

Med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, jf. rovviltforskriften § 8 jf. §§ 1, 3 og 4 gir rovviltnemnda for region 8 Statsforvalteren en kvote på ti jerver for betinget skadefelling i perioden 1.6.2021–15.2.2022.

Vedtaket er fattet på grunnlag av at bestandsmålet for jerv i regionen er oppfylt, store tap av rein til jerv siste år, samt vitenskapelig- og forvaltningsbasert kunnskap om at et uttak av denne kvoten ikke vil true jerven sin overlevelse, eller genetiske mangfold innenfor naturlige utbredelsesområder i Troms og Finnmark.

Fellingstillatelse som gis av Statsforvalteren, skal om mulig gis til et kommunalt/interkommunalt fellingslag.

Saksfremstilling

Betingede skadefellingstillatelser

Betinget skadefelling er vedtak med hjemmel i naturmangfoldlovens § 18 om felling av bestemte individer knyttet til bestemte situasjonen, for å stanse eller forhindre skade på bufe eller tamrein. Fellingstillatelser avgrenses derfor i tid og rom. Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner som kan oppstå, mens regulering av bestandstørrelsen i regelen skal skje gjennom lisensfelling eller kvotejakt.

Statsforvalteren kan av eget tiltak eller etter søknad, fatte vedtak om iverksetting av felling, innenfor rammen av kvote for betinget skadefelling gitt av rovviltnemnda eller Miljødirektoratet. Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan.

Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til:

- områdets betydning som beitemark
- skadenes omfang og utvikling
- potensialet for framtidige skader
- mulighetene for å gjennomføre forebyggende tiltak

En fellingstillatelse kan iverksettes i flere områder samtidig, forutsatt at nødvendig kommunikasjon er etablert for å hindre at det skytes flere individer enn vedtatt kvote.

Bestandsmål og myndighet til å fastsette kvote for betingede fellingstillatelser

Etter rovviltforskriften er landet delt inn i åtte forvaltningsregioner. Hver region har tilhørende nasjonale mål for ynglinger innenfor regionens grense. Troms og Finnmark utgjør region 8, med bestandsmål om ti ynglinger av jerv, hvorav tre ynglinger i Finnmark.

Når bestanden ligger over eller på de nasjonalt fastsatte målene for den enkelte region kan en rovviltnemnd, tildele kvote for betinget skadefelling til Statsforvalteren, for å forhindre skade på bufe eller tamrein. Vurdering av om nemnda har myndighet baseres på tall fra det nasjonale

overvåkningsprogrammet. For jerv baseres det på gjennomsnittet av dokumenterte data om ynglinger de siste tre årene. Kvoten for betinget skadefelling gjelder fra 1. juni til og med 15. februar. Etter at kvote for lisensjakt er vedtatt, vil dyr som felles på skadefelling belastes lisensfellingskvoten.

Samarbeidsavtale mellom rovviltnemndene i region 7 og 8

Fylkesgrensa mellom Troms og Nordland er ingen naturlig barriere for rovvilt. Rombaken er en mer naturlig grense, derfor har rovviltnemnda i region 7 og rovviltnemnda i region 8 inngått en samarbeidsavtale:

Rovviltnemnda i region 7 og rovviltnemnda i region 8 har inngått følgende avtale om kvotejakt på gaupe, lisensfelling av jerv, samt kvoter for betingede skadefellinger av jerv, gaupe, bjørn og ulv:

1. Ved fastsetting av:
 - kvote for jakt på gaupe,
 - kvote for lisensfelling av jerv,
 - kvoter for betingede skadefellinger av jerv, gaupe, bjørn og ulv

i grenseområdene mellom Nordland og Troms, skal følgende område i Nordland omfattes av kvotevedtak for Troms:

Fastlandsdelen av Tjeldsund kommune, hele Evenes kommune og den delen av Narvik kommune som ligger nord for Rombaken (fra Rombaksbotn går grensa for området i Norddalen opp til Ofotbanen og langs Ofotbanen til svenskegrensa).

2. Kvotevedtak i dette området fastsettes av rovviltnemnda i Troms, som en del av fellingsområdene på Troms-sida av grenseområdet.
3. Sekretariatet for rovviltnemnda i region 8 skal ved utarbeidelse av saksframlegg for fastsetting av kvoter, legge vekt på:
 - bestandssituasjonen for de aktuelle artene i området,
 - fastsatt bestandsmål for de aktuelle artene i Nordland,
 - føringer i gjeldende forvaltningsplan for rovvilt i Nordland
 - tapssituasjonen for sau og rein i området
4. Rovviltnemnda i region 7 skal gis anledning å komme med merknader til saken før det fattes vedtak om slike kvoter.
5. Kvotejakt og lisensfelling i dette området administreres av Fylkesmannen i Troms. Søknader om skadefelling av jerv, gaupe, ulv og bjørn i dette området skal behandles av Fylkesmannen i Troms i nært samarbeid med Fylkesmannen i Nordland.
6. I de tilfeller der Direktoratet for naturforvaltning har myndigheten til å fastsette slike kvoter i en eller begge rovviltregionene, oppfordres det til at DN fatter vedtak i samsvar med denne avtalen. Det legges til grunn at rovviltnemnda i region 8 kan fatte vedtak om kvoter i det aktuelle området i Nordland også i tilfeller hvor myndigheten til å fastsette slike kvoter i region 7 er tillagt DN.
7. Avtalen kan oppheves umiddelbart dersom en av nemndene ønsker dette.

Utdypende om samarbeidsavtale mellom region 7 og region 8

Rovviltnemnda ønsker å oppklare at samarbeidsavtalen med region 7 ikke rører ved bestandsmålene for de ulike regionene, den rører heller ikke ved regiongrensen når en beregner hvor mange ynglinger en har i de ulike regionene. Samarbeidsavtalen gir rovviltnemnda i region 8 myndighet til å fatte vedtak om kvote for et område nord i Nordland, når rovviltnemnda gjør dette ser den til bestandssituasjonen for jerv i området, fastsatt bestandsmål for jerv i Nordland, føringer i gjeldende forvaltningsplan for rovvilt i Nordland og til tapssituasjonen for sau og rein i området. Jerveynglinger som registreres i samarbeidsområdet regnes ikke inn i antall ynglinger i region 8, de telles fortsatt inn i antall ynglinger i region 7. Det nye er at kvoten administreres fra region 8, skutte jerver belastes kvoten for region 8. En viktig årsak til denne ordningen er at det i dette området, i stor grad er de samme jervene som bruker begge regionene, Rombaken–svenskegrensa er en mer naturlig forvaltningsgrense.

Vurdering av kvote for skadefelling av jerv

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøvelse av offentlig myndighet. Utgangspunktet for beslutninger som kan påvirke naturmangfoldet er at beslutningsgrunnlaget skal være best mulig jf. naturmangfoldloven § 8. Det er god kunnskap om jervebestanden i Skandinavia. Vi vil vise til: NINA rapport 1956 *DNA-basert overvåking av den skandinaviske jervebestanden 2020*, Rovdatas rapport av 15.5.2020 *Bestandstatus gaupe, jerv, ulv og bjørn fra det nasjonale overvåkingsprogrammet for rovvilt*, til NINA Rapport 1874 *Yngleregistreringer av jerv i Norge i 2020* og Rovdatas rapport av 12.1.2020 om *Endra tal for ynglingar av jerv i region 3 og 5 i 2020* samt til *Bestandsovervåking av jerv 2020 – Bestandstatus for store rovdyr i Skandinavia nr. 3 2020*. Videre vil vi vise til NINA Rapport 1200 *Gaupe og jerv i reinbeiteland*. Og vi viser til Rovbase for siste oppdateringer om registreringer og avgang av jerv.

De siste årene har den registrerte jervebestanden i region 8 ligget over bestandsmålet. Bestandsmålet er et eksakt mål som det skal tilstrebes å ligge på. Gjennomsnittlig antall registrerte ynglinger over årene 2018–2020 er 13,7. Det var 10 ynglinger i 2018, 13 i 2019 og 18 i 2020. I 2020 ble det gjennomført tre hiuttak i Finnmark. Per 20. mars 2021 er årets registreringer så vidt begynt, det er for tidlig å si noe om antall ynglinger i Troms og Finnmark i 2021.

Siden 10.9.2020 har det i Troms og Finnmark vært en kjent avgang på 12 jerver, hvorav ti er felt ved jakt i Troms. I Finnmark er en felt ved jakt og en ved skadefelling. I Troms er det felt to tisper, ingen tisper er felt i Finnmark. Få felte tisper gjør at det kan forventes fortsatt økning i jervebestanden i 2021.

I Skandinavia ble det i registreringssesongen 2020 registrert 164 ynglinger av jerv, en mindre enn i 2019. I Nordland ble det i 2020 antatt/dokumentert 12 ynglinger av jerv, en mer enn i 2019. I Nordland er gjennomsnittet de siste tre årene 11,3 ynglinger.

I NINA rapport 1956, *DNA-basert overvåking av den skandinaviske jervebestanden 2020* presenteres bestandsestimater for Norge og Sverige basert på en romlig fangst-gjenfangstmodell utviklet i RovQuantprosjektet. Her ble bestanden av jerv i Norge og Sverige beregnet til 991 individer i 2020-sesongen, som fordeler seg med 613 individer i Sverige og 378 individer i Norge. Det er høy presisjon på beregningene, med relativt liten usikkerhet, som også gjelder på rovviltregionsnivå. Sammenligner man bestandsestimatene med anslagene fra ynnglehitellingene er overenstemmelsen meget god. God overenstemmelse mellom de to metodiske tilnærmingene tyder på at vi har god oversikt over bestandsstørrelse og bestandsutvikling for jervebestanden i Skandinavia (NINA rapport 1956).

I region 8 ble det i 2020 funnet prøver fra 85 jerveindivider og bestandsberegningen for 2020 var 95 jerver i regionen og at det var 95 % sikkert at bestanden var mellom 84 og 107 jerver. Gjennomsnittlig ble hvert registrerte individ representert med 2,6 fungerende prøver i Troms og med 3,5 fungerende prøver i Finnmark.

Analyser har vist at jerven i nord er genetisk forskjellig fra jerv lenger sør. Den genetiske variasjonen i Troms og Finnmark er relativt lav sammenlignet med mer jervetette områder i Sverige. Dette kan tyde på relativt lave bestander over tid her nord. I NINA rapport 498 fremgår det at det likevel er liten grunn til å bekymre seg over nivået av genetisk variasjon på sikt. Dette siden jerven i Finnmark og Nord-Finland hører til samme delbestand, og at immigranter fra Nord-Finland fra tid til annen potensielt vil kunne ta med seg nytt genetisk materiale fra den mer variable bestanden lenger sør i finsk Karelen.

I perioden 21.3.2020–20.3.2021 ble 120 undersøkte rein og sau dokumentert eller antatt tatt av jerv, 112 av disse var rein. Dette var omkring som året før, hvor 115 undersøkte rein og sau, hvorav 91 rein ble dokumentert eller antatt tatt av jerv i samme periode. Vi bemerker at det er svært vanskelig å finne kadaver tatt av jerv, og spesielt vanskelig er det i sommersesongen. I perioden angitt for 2020–2021 ble bare 11 av 112 rein funnet i perioden 1.6.2020–30.10.2020, seks av disse i november. Tilsvarende ble seks av 135 rein funnet i perioden 1.6.2019–30.11.2019, og sju av 69 rein ble funnet i perioden 1.6.2018–30.11.2018.

Tradisjonell kunnskap om tap og ulemper jerv forårsaker for beitenæringene står ikke i motsetning til empirisk kunnskap som bidrar til en kvantifisering av omfanget av tap og ulemper. Tross usikkerhet om eksakt omfang, er det ingen tvil om at jerv kan være til betydelig ulempe for beitenæringer med sau og rein, det er den vesentligste årsaken til å vurdere skadefellingskvote, og er derfor vektet tungt. Statsforvalteren har vurdert beslutningsgrunnlaget jf. naturmangfoldloven § 8 som godt i denne saken.

Etter naturmangfoldloven § 1 og § 5 er det et mål at jerven og dens genetiske mangfold ivaretas på lang sikt, og at jerven forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid veies opp mot naturgrunnlaget for samisk kultur jf. naturmangfoldloven § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på en annen måte eller i et annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning.

Naturmangfoldloven § 10 sier at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for. Sekretariatet mener den samlede påvirkningen på økosystemet, ved å regulere jervebestanden rundt nasjonale og regionale bestandsmål er vesentlig. Sekretariatets syn er at det gjennom rovviltforliket av 2011, hvor det nasjonale bestandsmålet for jerv opprettholdes på 39 årlige ynglinger, er foretatt en vurdering av økosystemets samlede belastning. Dette i lys av den todelte målsettingen om beitedyr og rovvilt.

Dersom beslutningsgrunnlaget ikke er tilstrekkelig, kommer naturmangfoldloven § 9 (føre-var-prinsippet) til anvendelse. Beslutningsgrunnlaget blir vurdert som godt, føre-var-prinsippet blir dermed ikke tillagt vesentlig vekt.

Sekretariatet tilrår en kvote for betinget skadefelling i perioden 1.6–15.2. på ti jerver. Da har vi tatt

høyde for at det vil bli gjennomført ekstraordinære uttak våren 2021. Vi vurderer at bestanden hadde tålt en vesentlig høyere kvote enn dette, men at all erfaring tilsier at effektuerte fellingsoppdrag i denne perioden blir færre, og at denne kvoten ikke vil være begrensende ved vurdering av betingede fellingstillatelser. Det er ved lisensfelling bestanden av jerv skal reguleres. Vi bemerker at kvoten for lisensfelling skal settes senere, og at jerv som felles ved skadefelling etter at lisensfellingskvoten er satt, blir belastet kvote for lisensfelling.

Naturmangfoldloven § 11 sier at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver. Sekretariatet vurderer at det ikke er relevant å vurdere dette i denne saken som gjelder skadefellingskvote for jerv.

Når det gjelder naturmangfoldloven § 12 om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder har sekretariatet lagt til grunn at rovviltnemnda gjennom forvaltningsplan for rovvilt i region 8, vedtatt 10.10.2013, med sin geografiske differensiering har ivarettatt de hensyn som er nedfelt i naturmangfoldloven § 12.

22/21 Kvote for betinget skadefelling av ulv 1.6.2021–15.2.2022

– Innstilling til vedtak –

Med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, jf. rovviltforskriften § 8 jf. §§ 1, 3 og 4 gir rovviltnemnda for region 8 Statsforvalteren en kvote på tre ulver for betinget skadefelling i perioden 1.6.2021–15.2.2022.

Det er lagt til grunn at ulv ikke skal ha fast bestand i regionen. Det er likevel viktig å ta vare på genetisk verdifulle individer. Dette må vurderes i hver enkelt situasjon.

Fellingstillatelse som gis av Statsforvalteren, skal om mulig gis til et kommunalt/interkommunalt fellingslag.

Saksfremstilling

Betingede skadefellingstillatelser

Betinget skadefelling er vedtak med hjemmel i naturmangfoldlovens § 18 om felling av bestemte individer knyttet til bestemte situasjonen, for å stanse eller forhindre skade på bufe eller tamrein. Fellingstillatelser avgrenses derfor i tid og rom. Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner som kan oppstå, mens regulering av bestandsstørrelsen i regelen skal skje gjennom lisensfelling eller kvotejakt.

Statsforvalteren kan av eget tiltak eller etter søknad, fatte vedtak om iverksetting av felling, innenfor rammen av kvote for betinget skadefelling gitt av rovviltnemnda eller Miljødirektoratet. Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan.

Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til:

- områdets betydning som beitemark
- skadenes omfang og utvikling
- potensialet for framtidige skader
- mulighetene for å gjennomføre forebyggende tiltak

En fellingstillatelse kan iverksettes i flere områder samtidig, forutsatt at nødvendig kommunikasjon er etablert for å hindre at det skytes flere individer enn vedtatt kvote.

Det kan gis godtgjøring til medlemmer av kommunale/interkommunale skadefellingslag som deltar når det gis skadefellingstillatelse. Det er fastsatt en døgnset på kr 1 600,- per deltaker. Statsforvalteren setter en økonomisk ramme for hver fellingstillatelse som gis. Direkte og dokumenterte kostnader dekkes for alle fellingslag, også de som ikke er kommunalt eller interkommunalt oppnevnte lag, begrenset oppad til kr 30 000,-.

Bestandsmål og myndighet til å fastsette kvote for betingede fellingstillatelser

Etter rovviltforskriften er landet delt inn i åtte forvaltningsregioner. Hver region har tilhørende nasjonale mål for ynglinger innenfor regionens grense. Troms og Finnmark utgjør region 8, her er det ikke mål om ynglinger av ulv.

Når bestanden ligger over eller på de nasjonalt fastsatte målene for den enkelte region kan en rovviltnemnd, tildele kvote for betinget skadefelling til Statsforvalteren, for å forhindre skade på bufe eller tamrein. Vurdering av om nemnda har myndighet baseres på tall fra det nasjonale overvåkningsprogrammet. Da regionen ikke har mål om ynglinger av ulv er det rovviltnemnda som har myndighet.

Samarbeidsavtale mellom rovviltnemndene i region 7 og 8

Fylkesgrensa mot Nordland er ingen naturlig barriere for rovvilt. Rombaken er en mer naturlig grense, derfor har rovviltnemnda i region 7 og rovviltnemnda i region 8 inngått en samarbeidsavtale:

Rovviltnemnda i region 7 og rovviltnemnda i region 8 har inngått følgende avtale om kvotejakt på gaupe, lisensfelling av jerv, samt kvoter for betingede skadefellinger av jerv, gaupe, bjørn og ulv:

8. Ved fastsetting av:
- kvote for jakt på gaupe,
 - kvote for lisensfelling av jerv,
 - kvoter for betingede skadefellinger av jerv, gaupe, bjørn og ulv

i grenseområdene mellom Nordland og Troms, skal følgende område i Nordland omfattes av kvotevedtak for Troms:

Fastlandsdelen av Tjeldsund kommune, hele Evenes kommune og den delen av Narvik kommune som ligger nord for Rombaken (fra Rombaksbotn går grensa for området i Norddalen opp til Ofotbanen og langs Ofotbanen til svenskegrensa).

9. Kvotevedtak i dette området fastsettes av rovviltnemnda i Troms, som en del av fellingsområdene på Troms-sida av grenseområdet.

10. Sekretariatet for rovviltnemnda i region 8 skal ved utarbeidelse av saksframlegg for fastsetting av kvoter, legge vekt på:
 - o bestandssituasjonen for de aktuelle artene i området,
 - o fastsatt bestandsmål for de aktuelle artene i Nordland,
 - o føringer i gjeldende forvaltningsplan for rovvilt i Nordland
 - o tapssituasjonen for sau og rein i området
11. Rowiltnemnda i region 7 skal gis anledning å komme med merknader til saken før det fattes vedtak om slike kvoter.
12. Kvotejakt og lisensfelling i dette området administreres av Fylkesmannen i Troms. Søknader om skadefelling av jerv, gaupe, ulv og bjørn i dette området skal behandles av Fylkesmannen i Troms i nært samarbeid med Fylkesmannen i Nordland.
13. I de tilfeller der Direktoratet for naturforvaltning har myndigheten til å fastsette slike kvoter i en eller begge rovviltregionene, oppfordres det til at DN fatter vedtak i samsvar med denne avtalen. Det legges til grunn at rovviltnemnda i region 8 kan fatte vedtak om kvoter i det aktuelle området i Nordland også i tilfeller hvor myndigheten til å fastsette slike kvoter i region 7 er tillagt DN.
14. Avtalen kan oppheves umiddelbart dersom en av nemndene ønsker dette.

Utdypende om samarbeidsavtale mellom region 7 og region 8

Rovviltnemnda ønsker å oppklare at samarbeidsavtalen med region 7 ikke rører ved bestandsmålene for de ulike regionene, den rører heller ikke ved regiongrensen når en beregner hvor mange ynglinger en har i de ulike regionene. Samarbeidsavtalen gir rovviltnemnda i region 8 myndighet til å fatte vedtak om kvote for et område nord i Nordland, når rovviltnemnda gjør dette ser den til bestandssituasjonen for jerv i området, fastsatt bestandsmål for jerv i Nordland, føringer i gjeldende forvaltningsplan for rovvilt i Nordland og til tapssituasjonen for sau og rein i området. Jerveynglinger som registreres i samarbeidsområdet regnes ikke inn i antall ynglinger i region 8, de telles fortsatt inn i antall ynglinger i region 7. Det nye er at kvoten administreres fra region 8, skutte jerver belastes kvoten for region 8. En viktig årsak til denne ordningen er at det i dette området, i stor grad er de samme jervene som bruker begge regionene, Rombaken-svenskegrensa er en mer naturlig forvaltningsgrense.

Vurdering av kvote for skadefelling av ulv

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøvelse av offentlig myndighet. Utgangspunktet for beslutninger som kan påvirke naturmangfoldet er at beslutningsgrunnlaget skal være best mulig jf. naturmangfoldloven § 8.

Det er god kunnskap om ulvebestanden i Skandinavia, sekretariatet vil vise til rapporter tilgjengelig på www.rovdata.no: blant dem *Bestandsovervåking av ulv vinteren 2019-2020 – Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia nr. 1 2020*.

Tradisjonell kunnskap om tap og ulemper ulv forårsaker for beitenæringene står ikke i motsetning til empirisk kunnskap som bidrar til en kvantifisering av omfanget av tap og ulemper. Tross usikkerhet om eksakt omfang, er det ingen tvil om at ulv kan være til betydelig ulempe for beitenæringer med sau og rein, det er den vesentligste årsaken til å vurdere skadefellingskvote, og er derfor vektet tungt. Statsforvalteren har vurdert beslutningsgrunnlaget jf. naturmangfoldloven § 8 som godt i denne saken.

Etter naturmangfoldloven § 1 og § 5 er det et mål at ulven og dens genetiske mangfold ivaretas på lang sikt, og at ulven forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid veies opp mot naturgrunnlaget for samisk kultur jf. naturmangfoldloven § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på en annen måte eller i et annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning.

Høst/vinter 2018 ble det felt to ulver ved skadefelling i Finnmark. Januar 2019 ble det gitt skadefellingstillatelse på en ulv i Pasvik. Denne ble ikke felt. Sommeren 2019 ble det dokumentert en ulv i Troms, den ble det ikke gitt fellingstillatelse på.

Naturmangfoldloven § 10 sier at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for. Sekretariatet mener den samlede påvirkningen på økosystemet, ved å regulere ulvebestanden til å være innenfor ulvesonen er vesentlig. Sekretariatets syn er at det gjennom rovviltforliket av 2011, med videre evaluering og revidert mål, er foretatt en vurdering av økosystemets samlede belastning. Dette i lys av den todelte målsettingen om beitedyr og rovvilt. Det er ikke bestandsmål for ulv i region 8. Dersom det oppstår skadesituasjon på grunn av ulv skal det vurderes om denne må felles. Dette vil true artens overlevelse i regionen som er et naturlig utbredelsesområde for ulv og kan redusere sjansen for å opprettholde ønsket genetisk mangfold hos ulv. Siden det ikke er satt mål om ulv i region 8 er dette imidlertid i tråd med gjeldene politikk og en aksept for at det ikke skal være ynglende ulv her.

Dersom beslutningsgrunnlaget ikke er tilstrekkelig, kommer naturmangfoldloven § 9 (føre-var-prinsippet) til anvendelse. Beslutningsgrunnlaget blir vurdert som godt, føre-var-prinsippet blir dermed ikke tillagt vesentlig vekt.

Sekretariatet vil understreke viktigheten av eventuelt genetisk verdifulle individer, og at dette må vurderes i hvert enkelt tilfelle. Vi mener likevel det er riktig å ha en skadefellingskvote på ulv, dette sett opp mot tapspotensialet som ligger i ev. ulv i reinbeiteland, eller i sauebeiter. Sekretariatet vil tilrå en betinget skadefellingskvote på tre ulver.

Naturmangfoldloven § 11 sier at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver. Sekretariatet vurderer at det ikke er relevant å vurdere dette i denne saken som gjelder skadefellingskvote for ulv.

Når det gjelder naturmangfoldloven § 12 om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder har sekretariatet lagt til grunn at nasjonal forvaltning, med sin geografiske differensiering har ivaretatt de hensyn som er nedfelt i naturmangfoldloven § 12.

23/21 Anmodning om kvote for betinget skadefelling av gaupe 1.6.2021–15.2.2022

– Innstilling til vedtak –

Rovviltnemnda for region 8 anmoder Miljødirektoratet om å fatte skadefellingskvote på fire gauper i region 8 og samarbeidsområdet med Nordland i perioden 1.6.2021–15.2.2022.

Fellingstillatelse som gis av Statsforvalteren, skal om mulig gis til et kommunalt/interkommunalt fellingslag.

Saksfremstilling

Når gjennomsnittet av registret bestand over de tre siste årene ligger under bestandsmålet for regionen er det Miljødirektoratet som setter kvote for skadefelling av gaupe. I region 8 ble det i årene 2018, 2019 og 2020 registrert henholdsvis 4, 5 og 11 familiegrupper. Dette gir et gjennomsnitt over de siste tre år på 6,7 familiegrupper. Altså under bestandsmålet for regionen, som er ti ynglinger.

Gaupe – overvåking og bestandsdynamikk

Gaupebestanden i Norge blir hovedsakelig overvåket ved årlig å registrere antall familiegrupper, som er mordyr fulgt av årsunger. De fleste registreringer skjer på sporsnø. Registreringsperioden varer fra 1. oktober og ut februar. Årsaken til at registreringene ikke varer lenger, er at voksne dyr går sammen i paringstiden i mars, og derfor feilaktig kan bli vurdert å være familiegrupper. For dokumentasjon av familiegrupper må observasjoner av dyr, spor eller sportegn meldes til SNO, som da sender rovviltpersonell ut i felt.

Det benyttes avstandsregler for å skille registreringer av ulike familiegrupper fra hverandre. Det skilles mellom dynamiske og en statisk avstandsregel. De dynamiske avstandsreglene tar utgangspunkt i beregnet maksimal luftlinjeavstand som hunngauper forflytter seg fra en dag til påfølgende dager. Den statiske avstandsregelen gjelder når det er mer enn ti dager mellom observasjonene, og skal angi ytterpunktene i et hjemmeområde for en hunngaube med unger. Ut fra alle bekreftede observasjoner, både dokumenterte og antatt sikre, beregner Rovdata hvor mange familiegrupper som lever i Norge det enkelte år.

For å beregne antall gauper i bestanden tas det utgangspunkt i antall familiegrupper. Omregningsfaktorene som brukes er 6,24 ($\pm 0,73$ SE) for nordlig reinsdyrområde og 6,14 ($\pm 0,44$ SE) for sørlig reinsdyrområde (Andrén mfl. 2002, Andersen mfl. 2003). Sørlig reinsdyrområde regnes i denne sammenheng nord til og med Lenvik, Balsfjord og Målselv, mens nordlig reinsdyrområde regnes nordover fra Karlsøy, Tromsø, Lyngen og Storfjord.

Scandlynx har utviklet en modell for å beregne gaupebestandens utvikling over tid (Nilsen mfl. 2011). Ny metodikk for å registrere familiegrupper som danner data for denne modellen blir beskrevet i Brøseth og Tovmo (2013). Estimaten fra modellen viser at bestanden skal holdes stabil ved å høste 0,43 voksne hunndyr per familiegruppe, totalt 1.27 dyr per familiegrupper (Nilsen mfl. 2011).

Gjennom en sammenstilling av forskning på gaupas bestandsdynamikk i Skandinavia over en periode på ti år (Andersen mfl. 2013) er det for alle gaupebestander som helhet beregnet et årlig vekstpotensial på omtrent 20 prosent ($\lambda=1,20$), men med en betydelig grad av variasjon mellom regioner, år, og individuell variasjon i rekruttering av avkom. Videre viser Andersen mfl. (2013) i en teoretisk beregning at en avskytning på 16,7 % av estimert bestand før jakt opprettholder en stabil bestand, når det tas hensyn til dødeligheten av voksne hunngauper i perioden februar til mai. Dette

forutsetter lik inn- og utvandring og at uttaket av voksne hunngauper ikke er for høyt. Selv om vi mangler finskala kunnskap om alderssammensetning av hunngauper, fødselsrate, overlevelse, og tids- og romlighetsvariasjon i byttedyr, kan det tyde på at tilgang til byttedyr er relativt stabil og oversiktlig i Troms, og mer avhengig av sesong og ikke så oversiktlig i Finnmark (Walton mfl. 2016).

Andelen voksne hunngauper som får fram unger, kan variere en del mellom år. I enkelte år vil en stor andel av de voksne hunnene få fram unger, mens det i andre år er en mindre andel som klarer dette. Tilgang til rein vinteren før fødsel av unger, og tilgang til rein vinteren etter fødsel påvirker sterkt sannsynlighet for at gaupe får avkom, og at avkom blir rekruttert til bestanden (Walton mfl. 2016). Dette avhenger av både årlige variasjoner i klima og migrasjonsmønstre av rein innenfor revirarealene til gaupe, og tilgang til alternativt byttedyr om rein ikke er tilgjengelig om vinteren (Mattisson mfl. 2015, Tveraa og Linell 2015, Walton mfl. 2016). I tillegg er det mer sannsynlig at eldre hunngauper får avkom enn yngre gauper (Nilsen mfl. 2012).

Bestandssituasjonen for gaupe

I 2020 ble det estimert 256 familiegrupper av gaupe i Skandinavia. Dette var en nedgang på 1 familiegruppe sammenlignet med 2019. Det nasjonale bestandsmålet er 65 årlige ynglinger. Siste årlige rapport fra det nasjonale overvåkningsprogrammet er *NINA rapport 1846, Antall familiegrupper, bestandsestimat og bestandsutvikling for gaupe i Norge i 2020*. Fra denne fremgår at det i perioden 2018 til 2020 var et gjennomsnitt på 59,7 påviste familiegrupper på landsbasis. Før gaupejakta i 2020 var det påvist 66,5 familiegrupper på landsbasis. For første gang på åtte år ligger gaupebestanden over det nasjonale målet.

I Troms og Finnmark er bestandsmålet for gaupe ti familiegrupper, hvorav fire skal være i Finnmark. Over årene 2018, 2019 og 2020 har det blitt registrert henholdsvis 4, 5 og 11 familiegrupper, hvorav henholdsvis 1, 1 og 3 er registrert i Finnmark. Prognosen for antall familiegrupper i regionen i 2021, gitt på bakgrunn av informasjon som var tilgjengelig i etterkant av kvotejakta 2020, viste 10,6 familiegrupper. Per 20.3.2021 ser det ut til at det blir registrert fem familiegrupper i Troms og to familiegrupper i Finnmark.

I Nordland ble det i 2020 registrert 11 familiegrupper, mot 5,5 i 2019 og 8,5 i 2018. Prognosen for antall familiegrupper i 2021 var her 11,3. Bestandsmålet i Nordland er 10 familiegrupper.

Siden sommeren 2017 er det i Troms og Finnmark registrert en avgang på 16 gauper: To hanngauper felt ved skadefelling februar/mars 2018, to unger påkjørt av bil i Nordreisa og Kåfjord høsten 2019. Ved skadefelling; en unge i Lyngen 16.2.2020, en voksen hunn i Tana 29.2.2020, en voksen hann i Nordreisa 12.3.2020, en voksen hunn i Porsanger 24.3.2020 og en voksen hann i Storfjord 5.5.2020. En hunngaue i Målselv 27.9.2020. To gaupeunger ble felt ved jakt i Balsfjord i februar/mars 2021, Videre har det i mars 2021 blitt felt en hanngaue i Kåfjord, en hunngaue i Nordreisa og en hunngaue i Lebesby samt en hanngaue i Sør-Varanger. Siden sommeren 2017 kjenner vi altså en avgang på fem voksne hunngauper i regionen.

Forvaltningsmål for rovvilt

Hovedmålsetningen i norsk rovviltforvaltning er todelt, jf. rovviltforliket av 2004. Den todelte målsetningen sier at Norge skal ha en forvaltning som totalt sett bidrar til å dempe konfliktene og motvirke utrygghet, og samtidig ha en politikk som sikrer overlevelsen til alle de store rovviltartene i norsk natur. Et viktig virkemiddel i norsk rovviltforvaltning er såkalt differensiert forvaltning. Dette innebærer i hovedsak at man skal skille rovdyr og beitedyr i tid og rom. Konkret innebærer dette at man har opprettet forvaltningssoner for de ulike rovviltartene, såkalte A-områder. Utenfor A-områdene skal beitedyr prioriteres og disse områdene kalles B-områder.

I forvaltningsplan for rovvilt i region 8, Troms og Finnmark, fremgår regionale forvaltningsmål for store rovdyr og delmål for å nå hovedmålsetningene. Ett av delmålene er å sørge for effektivt uttak

av rovvilt som representerer skadepotensiale i B-områder. Rovviltnemnda skriver videre at det er uunngåelig at enkelte kalvingsområder vil være i A-områdene for rovvilt, og at de ønsker å konsentrere nødvendig bestandsregulering i A-områdene, innen kalvingsområdene.

Potensiale for skade på bufe og tamrein

Forskning utført av Scandlynx har gitt mye kunnskap om gaupas overlevelse og reproduksjon, arealbruk og drapstakt på beitedyr, blant annet gjennom NINA minirapport 450, *Gaupe og jerv i Troms og Finnmark, Statusrapport Scandlynx 2012–2013*, og NINA rapport 1200, *Gaupe og jerv i reinbeiteland, Sluttrapport for Scandlynx Troms og Finnmark 2007–2014*.

De aller fleste gauper i regionen bruker både gaupeprioriterte og beitedyrprioriterte områder. Av 45 helårsområder til 23 forskjellige voksne radiomerkede gauper var ingen utelukkende innenfor gaupesonen (NINA rapport 1200). Tamrein er det viktigste byttedyret for gaupe i Nord-Skandinavia. Alle gauper som har tilgang til rein, og som ikke samtidig har tilgang på rådyr, dreper rein (NINA rapport 1200). Kort oppsummert betyr dette at gaupe der det er tamrein utgjør et skadepotensial, og det betyr at effektivt uttak av alle gauper som utgjør et skadepotensial raskt ville utryddet gaupe fra region 8.

Dokumenterte skader på bufe og tamrein

Årlige dokumenterte gaupeskader på sau og rein i årene 2018, 2019 og 2020 har i region 8 vært på henholdsvis 198, 147 og 186. Det er vanskelig å dokumentere tap, spesielt av små lam og kalver. På barmark er det ekstra vanskelig. I 2020 ble 175 rein dokumentert drept av gaupe, 40 av disse i perioden 1.6.–30.11, hvorav 22 etter 20.10, da var det snø i fjellet.

I 2020 ble det dokumentert fire gaupedrepte sau og en rein i samarbeidsområdet mellom Bjerkvik og E 10 mot Bjørnefjell. Det er også dokumentert betydelig gaupeaktivitet sør for samarbeidsområdet, i Narvik. Det ser ut til at tapene som de to siste to år er dokumentert i Nordland nord for Rombaken kommer fra gaupe/r som har nordlig eller vestlig grense for sitt hjemmeområde her. Altså at gaupen/e ikke i særlig grad bruker området nord og vest for Bjerkvik.

Vurdering av kvote for skadefelling

Registrert gaupebestand i regionen de siste tre årene er gjennomsnittlig under bestandsmålet. I 2020 ble det registrert en familiegruppe mer enn bestandsmålet i både region 8 og 7. I 2021 var prognosen at bestanden skulle være over bestandsmålet, men det ser ut til at registreringene blir lavere i region 8. En relativt tett bestand fra Balsfjord og nordover i Troms, kombinert med få dager med gode registreringsforhold kan ha gjort at det har blitt vanskelig å skille ulike familiegrupper. Det er vinteren 2021 registrert en del gaupeaktivitet i B-områdene i Øst-Finnmark. Det ser ut til at det er økende gaupeaktivitet også Nord i Nordland og inn i samarbeidsområdet mellom region 7 og 8. Vi har de siste årene en kjent avgang av få voksne hunngauper sett opp mot registrerte ynglinger, dette indikerer potensiale til økning i antall ynglinger i registreringssesongen 2021/2022.

Det lar seg i liten grad gjøre å skille gaupe og beitedyr i region 8. Gaupa i regionen har tamrein som viktigste byttedyr, sau er også på matseddelen hos mange gauper. Akutte situasjoner der potensialet for videre tap er ekstra stort, og det ut fra prinsippet om differensiert forvaltning ikke finnes annen løsning enn felling, vil trolig inntreffe. Sekretariatet vurderer at en kvote for betinget skadefelling på fire gauper ikke vil true bestandens overlevelse.

24/21 Anmodning om kvote for betinget skadefelling av bjørn 1.6.2021–15.10.2021

– Innstilling til vedtak –

Rovviltnemnda i region 8 anmoder Miljødirektoratet om å fatte skadefellingskvote på tre bjørner i region 8 og samarbeidsområdet med Nordland i perioden 1.6.2021–15.10.2021.

Fellingstillatelse som gis av Statsforvalteren, skal om mulig gis til et kommunalt/interkommunalt fellingslag.

Saksfremstilling

Når regionen ikke har nådd bestandsmålet for bjørn, og det heller ikke er beregnet ti ynglinger eller mer av bjørn i Norge, er det Miljødirektoratet som har myndighet til å sette kvote for betinget skadefelling. Om nemnda har myndighet er jf. rovviltforskriften § 7, for bjørn basert på de siste dokumenterte data om siste års ynglinger fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt.

Det er vanskelig å registrere binne med årsunger, og det er ofte vanskelig å skille mellom store årsunger og små unger fra året før. På grunn av vanskeligheter med å registrere årsunger har overvåkinga tatt i bruk DNA-analyse fra innsamlede ekskrementer og hår, til å beregne hvor mange kull som sannsynligvis er født i Norge hvert år.

Antall kull estimeres ut fra Bischof & Swenson (2010) sin bjørnekullsimuleringsmodell, utviklet på oppdrag fra Miljødirektoratet. Den tar utgangspunkt i antall binner registrert ved DNA i Norge. Ut fra hvor det er plukket DNA-prøver fra binner, beregner modellen et hjemmeområde til hver binne. Den andelen av det beregnede hjemmeområdet som faller utenfor Norges grense inngår ikke i estimatet.

Modellen bygger blant annet på beregninger av alder, videre på beregninger av hvor ofte binner i ulike aldre i forskjellige regioner føder, og hvor gamle de er første gang de føder. Bischof & Swenson understreker at estimatet er basert på unike hunnbjørner identifisert i Norge, som viser et minimum av individer i et gitt år. At denne modellen avløste den tidligere metoden med dokumenterte antall ynglinger ble formidlet i *Høring – Endringer i rovviltforskriften* datert 1.4.2012, slik:

Etter rovviltforliket fra 2004 ble dokumenterte ynglinger av brunbjørn lagt til grunn i vurderingen av måloppnåelsen av bestandsmålet for arten. Å basere overvåkingen av brunbjørn på dokumenterte ynglinger er en utfordring. Brunbjørner ligger i hi i den perioden av året der sporsnø kan benyttes til overvåking. Brunbjørner er sky dyr, som ikke observeres ofte, og som ligger i dagleie store deler av dagen. Dersom observasjoner av binner med unger likevel blir gjort er det vanskelig å se forskjell på årsunger og fjorårsunger. Fra norsk forskning utført på 1970- og 1980-tallet vet man at ukritisk bruk av publikums observasjoner av binner med årsunger kan føre til en overestimering av antallet. Videre er brunbjørner utsatt for infanticid (ungedrap), der hannbjørner dreper unger de ikke er i slekt med. Dette fører til avgang og er en feilkilde når man utover i sesongen skal dokumentere hvor mange ynglinger som kommer ut av hiet om våren. Å basere vurdering av bestandsmål på antall dokumenterte ynglinger innebærer derfor muligheter både for overestimering og underestimering. I perioden fra 2004 til 2009 hadde man kun dokumentert 6 ynglinger av bjørn til sammen (ingen i 2004 og 2005, 3 i 2006 og 1 i 2007, 2008 og 2009).

I 2006 ble det i overvåkingsprogrammet iverksatt innsamlinger og analysing av DNA-materiale fra brunbjørn i deler av landet, og fra og med 2009 er dette gjennomført landsdekkende årlig. Dette gir oss mulighet til å finne ut av hvor mange brunbjørner som minimum har vært innom Norge i løpet av en sesong. Siden overvåkingen rapporterer om antall individer, mens bestandsmålet er uttrykt i antall ynglinger, fikk Det skandinaviske bjørneprosjektet i oppdrag å utvikle en ny modell for å beregne sannsynlig antall ynglinger ut fra tallet på registrerte binner. I mai 2010 leverte Det skandinaviske bjørneprosjektet en simuleringsmodell som kan benyttes til dette formålet. Modellen benytter data fra DNA-analysene og parametre fra den svenske bjørnestammen som Det skandinaviske bjørneprosjektet har studert over lang tid (Bischof, R & Swenson, J.E., 2010, Estimating the number of annual reproductions based on the number of female brown bears documented in Norway in 2008 and 2009). Modellens formål er å beregne antall og lokalisering av årlige ynglinger fra de binnene som er dokumentert i Norge. Ettersom binnene i Norge finnes i grensetraktene til våre naboland, justerer modellen for andelen av binnenes hjemmeområder som er utenfor Norge. Modellen gjør det mulig for Rovdata (Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt) å estimere antall ynglinger hvert år, og gjør overvåkingen uavhengig av informasjon om dokumenterte ynglinger. Denne modellen og resultatene fra og med 2008 ble lagt til grunn for Stortingets arbeid med rovviltforliket. Miljøverndepartementet legger den nye modellen og resultatene fra denne til grunn for vurdering av måloppnåelse for brunbjørn. For 2010 ble det registrert 53 binner gjennom DNA-materiale, og gjennom modellen for estimering av antall ynglinger av brunbjørn ble det estimert at det hadde vært 6,2 ynglinger nasjonalt i 2010. Tallet for antall ynglinger fra modellen er justert antall ynglinger der det er tatt hensyn til at flere av binnene er registrert i grenseområdene til våre naboland. Modellen avløser den tidligere metoden med dokumenterte antall ynglinger. Den vitenskapelige modellen representerer den best mulig tilgjengelige kunnskapen om antall årlige ynglinger av bjørn i Norge. Dette er også i tråd med naturmangfoldloven § 8 hvor det blant annet fremgår *at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon (...).*

Bestandsmålet i region 8 er seks ynglinger. Siste estimat for antall ynglinger av bjørn er basert på DNA-prøver samlet i 2019: I NINA rapport 1808, er estimatet for region 8 på 2,6 ynglinger, og estimatet for Norge på 7 ynglinger. Miljødirektoratet har myndighet til å sette kvote for betinget skadefelling av bjørn.

Bestandssituasjon

I 2019 ble det funnet DNA fra 61 individer av bjørn i Finnmark, 25 av disse var hunnbjørner. I Troms ble det funnet DNA av sju bjørner, hvorav fire hunnbjørner.

Det har per 22.3.2021 ikke kommet rapport fra Rovdata med estimat for antall ynglinger i 2020. Av Rovbase ser vi at det i 2020 ble analysert 381 prøver med treff fra region 8. Disse viste treff på totalt 66 ulike individer, hvorav 38 hanner og 28 binner. Av disse 66 var tre hanner og fire binner registrert i Troms.

I Troms har rovviltnemnda mål om å oppnå én av de seks ynglingene som skal være i Troms og Finnmark. I samarbeidsområdet med Nordland (samarbeidsavtale mellom rovviltnemndene i region 7 og 8, se forvaltningsplan for rovvilt i region 8 vedtatt 10.10.2013, side 90) ble det påvist bjørn vest for Bjerkvik i 2019, her ble det felt bjørn ved skadefelling 11.6.2019. Det ble også påvist en bjørn i Rombaksbotn i 2020.

Skadesituasjonen de tre siste årene

Våren 2020 ble to voksne rein dokumentert/antatt drept av bjørn i Karasjok og to voksne rein ble dokumentert/antatt drept av bjørn i Sør-Varanger. I 2020 ble åtte sau dokumentert/antatt drept av bjørn i Bardu.

I Evenes ble det dokumentert/antatt sju bjørnedrepte sau i juni 2019, det ble i samme skadesituasjon også dokumentert/antatt tre i Tjeldsund kommune. skadevolder ble felt ved skadefelling. Etter dette har det ikke vært dokumentert tap til bjørn i dette området, eller ellers i samarbeidsområdet.

I Sør-Varanger ble 28 sau dokumentert/antatt drept av bjørn sommeren 2019. Her ble tre bjørner felt ved skadefelling. Høsten 2019 ble to sau dokumentert/antatt drept av bjørn i Bardu.

I Troms ble det i 2018 dokumentert/antatt 71 sau drept av bjørn, dette i Bardu. I samarbeidsområdet i Nordland ble det ikke dokumentert tap til bjørn beitesesongen 2018. I Finnmark ble sju rein dokumentert/antatt drept av bjørn.

Konklusjon

Sekretariatet viser til at rovviltforliket er tydelig på at man skal ta ut bjørn som utgjør et skadepotensial utenfor binneområdene. Det er viktig å ha en kvote som gir handlingsrom for å ta ut skadevoldende bjørn i sommersesongen. Sekretariatet viser til at antallet registrerte individer av bjørn ligger forholdsvis stabilt og at skader forårsaket av bjørn forekommer med varierende skadeomfang. Erfaring viser at man enkelte år kan få svært omfattende skader på sau forårsaket av bjørn. Regionen ligger under bestandsmålet for bjørn, det er viktig å i lys av dette gjøre grundige vurderinger i forhold til den enkelte skadefellingssøknad. Sekretariatet anbefaler en skadefellingskvote på tre bjørner i 2021.

25/21 Forvaltningsplan for rovvilt i region 8 – forslag til prosjektplan

Forslag til prosjektplan presenteres på møtet.

26/21 Kadaverundersøkelse av rein i Finnmark – bør SNO endre praksis?

Her legger ikke sekretariatet frem forslag til vedtak. Problemstillingen har vært tatt opp flere ganger tidligere. Vi gjengir siste behandlinger av denne problemstillingen.

I sak 44/18 vedtok rovviltnemnda å sende brev til Klima og miljødepartementet. Brev datert 1.11.2018 *Rovviltnemnda i region 8 melder behov for styrket SNO i Finnmark* hadde slikt innhold:

Rovviltnemnda for region 8 hadde møte i Vadsø den 12.10.2018. På møtet var flyttsamelagene fra Polmak, Kautokeino og Karasjok representert. Der var også Sametinget og Finnmark bondelag representert. Blant temaene som ble tatt opp på møtet var kadaverdokumentasjon og registrering av rovvilt.

Det ble for rovviltnemnda klart at SNO i Finnmark ikke har kapasitet til å dokumentere rovvilttap i felt, slik reindrifta ønsker. Åstedsbefaring på skadestedet er det normale ellers i landet. I dag er det vanlig praksis i Finnmark at reindrifta om vinteren må ta kadavrene ned fra fjellet, og mellomagre disse i containere før SNO-personell undersøker disse. Dette gjør at en tar maten fra rovviltet som har drept reinen. Rovviltet må da drepe en ny rein.

Manglende åstedsbefaring gjør at SNO mister helhetsbildet, og dermed muligheten for å se flere kadaver i sammenheng, ut fra hvor og hvordan de ligger. Det gjør at kadaver som ved åstedsbefaring hadde blitt satt til «antatt rovvilt», ikke når opp i denne kategorien når de er fjernet fra stedet. Antall kadaver dokumentert/antatt rovvilt blir da færre enn de ville blitt ved kontroll i felt.

I reindrifta er det ikke tiltro til rovviltregistreringer. Det må settes inn langt større ressurser på å dokumentere ynglinger av gaupe og jerv, på å samle DNA fra bjørn og på å registrere ørnebestanden.

Rovviltnemnda viser til en foreslått styrking av rovviltarbeidet over statsbudsjettet. Vi melder i den forbindelse et behov for mer ressurser til feltarbeid for SNO og rovviltkontakter i Finnmark.

Klima- og Miljødepartementet svarte på dette brevet i brev av 14. februar 2019, *Svar om Statens naturoppsyn i Finnmark*:

Vi viser til brev fra rovviltnemnda i region 8 (Troms og Finnmark) av 1. november 2018, der det meldes om behov for styrking av Statens naturoppsyn (SNO) i Finnmark. Rovviltnemnden peker særlig på SNOs kapasitet til å dokumentere rovvilttap, utfordringer med å frakte kadaver ned fra fjellet for undersøkelse, at manglende åstedsbefaring gjør at dokumentasjonen av rovviltskader blir mer usikker samt at det må settes inn større ressurser for rovviltregistreringer for å øke tilliten til dette arbeidet. Departementet har vært i kontakt med Miljødirektoratet om dette, og under følger en nærmere vurdering av saken.

Skadedokumentasjon på rein i Finnmark er en viktig og omfattende oppgave for SNO. De fleste kadavre blir funnet og rapportert inn på vinter- og vårbeite, og det rapporteres fra mange ulike sidaenheter. Områdene er store og funnplasser av kadavre kan være vanskelig tilgjengelige. Videre er vær- og føreforhold ofte vanskelige. Kadavre kan være vanskelig å gjenfinne dersom de ikke ivaretas ved funn. I stor grad er kadavrene helt frosset og må tines før de kan undersøkes med henblikk på tapsårsak.

Med grunnlag i disse utfordringene, og for at sidaenheter under til dels lange flyttinger vinter og vår skal ha et enkelt system å forholde seg til, drifter SNO en ordning med meldingssentral for

kadavre. Dette innebærer at reingjeterne kan melde inn kadaverfunn på et fast telefonnummer uansett hvor de er, ivareta og merke kadavrene, og legge dem inn på faste mottak når de reiser inn til bygda. SNO kan så tine opp kadavrene og gjennomføre undersøkelsene. Dette er en praktisk ordning som er utprøvd og tilpasset over mange år. SNOs oppfatning er at ordningen i all hovedsak blir sett på som positiv i reindriftsnæringa i Finnmark. SNO prioriterer feltkontroller og kan bidra med frakt av kadaver når det haster, for eksempel ved store, akutte rovdyrangrep og ved søknader om skadefellingstillatelser.

Departementet får opplyst at SNO ikke kan se at det er grunnlag for å hevde at kadaver "som ved åstedsbefaring ville blitt satt til "antatt rovvilt" ikke når opp i denne kategorien fordi de blir fjernet fra åstedet". Instruksene ved dagens praksis er at observasjoner av vesentlige spor tegn blir fotografert av finneren og blir vektlagt i SNO sin dokumentasjon. Tiden er en viktig faktor i skadedokumentasjonsarbeidet. Lange avstander og utfordrende værforhold vil kunne føre til at det tar tid før SNO-personell er på skadestedet, og viktige spor tegn på kadaver og i terrenget kan bli svekket av åtseletere og vær og vind.

Det kan ikke utelukkes at nedfrakting av kadaver fra terrenget kan føre til økte tap fordi tilgjengelig mat blir fjernet fra terrenget. Samtidig har SNO opplyst at det heller ikke kan utelukkes at rovvilt skyr kadaver som er undersøkt av mennesker i felt.

Rovviltregistreringene i Finnmark gjennomføres med feltinnsats etter samme metodikk som i resten av landet. SNO mottar også meldinger om rovviltaktivitet fra publikum, og reieneierne er på den måten en viktig ressurs i overvåkingsarbeidet. I Finnmark er det slik at det ikke bor eller ferdes mennesker i alle områder hvor det er gaupe, typisk i kyststrøk hvor det ikke er vinterbeite for rein. Det blir derfor hver vinter brukt ressurser i regi av SNO til aktiv leteaktivitet etter gaupefamilier i slike områder. Økt ressursbruk vil øke sikkerheten i bestandsdataene, men vi har fått opplyst av SNO at det ikke er grunnlag for å mene at dagens overvåking er utilstrekkelig.

Departementet kan etter dette ikke se at dagens systemer og ressursbruk medfører større usikkerheter i dokumentasjonen av rovviltskader eller rovviltregistreringer for øvrig. Dersom rovviltnemnda ønsker nærmere orienteringer om det arbeidet som gjøres eller har konkrete innspill til nye tiltak eller endringer i kadaverdokumentasjon eller overvåkingsarbeidet, anmoder departementet nemnda å ha dialog med SNO og Rovdata om dette.

Rovdata holdt en presentasjon for rovviltnemnda den 23. september 2020. I e-postdialog med Rovdata i forkant av presentasjonen satte sekretariatet da opp - *fordeler og ulemper med at kadaver bringes ned for undersøkelse av SNO*, som ett av flere «stikkord» for presentasjonen. Rovdata skrev at de ikke kan svare på saken om kadaver og SNO.

Sekretariatet viser også til SNO sin presentasjon om *Skadedokumentasjon rein Finnmark* holdt på Rovviltnemndas møte i Alta 29. mai 2018.

27/21 Forum – beitedyr og rovvilt

Forum for informasjonsutveksling mellom beitenæring, forskning og rovviltforvaltning. De som ønsker, får holde presentasjon eller ha taletid på dette forumet. På forhånd har vi avtalt følgende:

Rovviltforvaltning – utfordringer og muligheter, fra en reineiers perspektiv, v/Berit Kristine Utsi, Kautokeino Flyttsamelag

Varanger Reinsamelag, Orientering v/ Inger Anita Smuk

Lisensfelling jerv, kvotejakt gaupe og skadefelling jerv og gaupe – en jeger forteller
Jeger Asle Myrheim forteller.

Gaupe og jerv i beiteprioriterte områder ved Frank Valø, Norsk Bonde- og Småbrukarlag

Orientering fra prosjektet Næring og rovvilt i Finnmark

Klubbvik beitelag – Gaupejakt i Finnmark

Har sendt brev til Rovviltnemnda i region 8, med slikt innhold:

Rovviltnemnda gjorde et vedtak om ordinær jakt, som gjalt noen kommuner i B områdene i vest Finnmark. Klubbvik beitelags B område mellom Jakobselv og Varangerbotn var ikke med. Vi har hatt en gaupe som har etablert seg i området og har vært her siden november 2020. SNO har registrert 4 rein tatt av gaupe i området. Det er ikke søkt etter kadaver, så tallet er mye høyere. Det har vært små flokker med rein i området hele vinteren. Gaupa er jevnlig innom eiendommen min, og 2 av reinene som er registrert er tatt her.

Jeg vil personlig ha store problemer ved utslipp av sau og lam, da ingen områder er sikre.

Totalt i området beitet det 3845 dyr for Klubbvik beitelag i 2020, og ca 1000 villsau fra Nesseby villsaulag. Dette gjør området til det største saubeite i Finnmark. Potensialet for tap er derfor veldig stort. Ved at gaupa har tatt rein i området hele vinteren har det tiltrukket seg jerv. Vi har sett spor etter en liten jerv som sikkert er en hun. Den kan finne på å yngle i hovedbeite vårt.

Vi har søkt skadefelling på gaupe. Men har fått avslag. Dette er det bare reindrifta som kan få ved akutt skade. Reinbeitedistrikt 6 er kontaktet av statsforvalteren. De ville ikke ha felling i dette området.

På jaktkvoten for Finnmark er det 2 gauper. Det er ikke skutt noen som jeg er kjent med. Vi vil be viltnemnda utvide jaktområdet, på første møte, slik at vårt område kommer inn i ordinær jakt de siste dagene av jakttiden.

Miljødirektoratet – Aktuelle saker region 8

Mattilsynet